

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: **Bc. Markéta Veselá**

Vysoká škola: **FF JU v Č. B.**

Obor: Bohemistika navazující

Ústav bohemistiky

**Vedoucí* / prof. PaedDr. Vladimír
Papoušek, CSc.**

Recenzent */ diplomové práce

Datum odevzdání posudku: 26.8.2010

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Recepce psychologicko-analytické a sebereflexivní prózy 30. a 40. let

.....
(téma)

Cílem diplomové práce Markéty Veselé bylo sledovat proměny recepce české psychologicko-analytické a sebereflexivní prózy 30. a 40. let 20. století. Tato práce se tak obrací k literárněhistorickému modelu, který se přes svou teoretickou a metodologickou závažnost nikdy v českém literárněvědném prostředí nestal modelem v širším měřítku aplikovaným a dále rozvíjeným. Smyslem předkládané práce však nebylo jen pokusit se aplikovat východiska recepční literární historie na konkrétních dílech české literatury a ověřit možnosti tohoto přístupu, ale rovněž ukázat díla psychologicko-analytické a sebereflexivní prózy 30. a 40. let v různosti jejich interpretací a hodnocení, a z této perspektivy podat obraz proměny české literární vědy od 30. let 20. století do současnosti.

V úvodní kapitole své práce autorka představuje koncept recepční estetiky. Třebaže některé výroky jsou nepřesné, sporné, či velmi nešťastně formulované (např. "Neexistuje nic objektivního, žádná objektivní realita nezávislá na pozorovateli, proto ani literární dílo není něčím nezávislým, jehož hodnota by byla jednou dána a stačila by pouze odhalit [...]" - str. 4), autorka prokazuje adekvátní porozumění pro projekt recepční historie, jak jej rozvrhuje a rozpracovává v souvislostech pražského strukturalismu Felix Vodička a později v prostředí tzv. Kostnické školy recepční estetiky Hans-Robert Jausse. Lze jen litovat, že autorka nerozvádí některé myšlenky sotva naznačené, např. srovnání Mukařovského pojmu kolektivního vědomí, Vodičkova dobového cítění uměleckého, Jaussova horizontu očekávání a konceptu interpretační komunity Stanleyho Fische (taková úvaha by však na druhou stranu směřovala již nad rámec tématu předkládané práce).

Kratší samostatná kapitola je věnována otázce aplikovatelnosti teoretického konceptu dějin literární recepce při zkoumání konkrétních textů. Nutno vyzdvihnout, že autorka práce si uvědomuje nesamozřejmost takové aplikace i konkrétní možné problémy, které mohou každý pokus o rekonstrukci dobového recepčního horizontu provázet; je si přitom vědoma skutečnosti, že taková rekonstrukce je v podstatném smyslu spíše badatelovou konstrukcí.

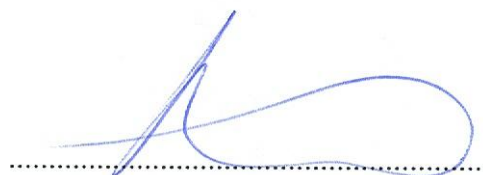
Zkoumané konkretizace české psychologicko-analytické a sebereflexivní prózy 30. a 40. let autorka ve své práci rozděluje do několika časových úseků (probíraných v samostatných kapitolách), které sledují nejpodstatnější politicko-spoločenské proměny poválečných Československých dějin s klíčovými mezníky roku 1948, 1968 a 1989.

Vzhledem k tomu, že tyto změny byly i impulzem k zásadnímu přehodnocení literární tradice, literárněvědných paradigmat a vůbec možností jak o literatuře psát, je rozdělení orientované událostmi společenskými spíše než literárními zcela na místě. Jedním z klíčových přínosů práce je ostatně zřetelné potvrzení metodologické nutnosti zkoumat recepci nejen v estetických, ale i v širších historicko-společenských souvislostech, což je - jak uvádí i autorka - otázka diskutovaná a později přehodnocená v Jaussově díle. Jak ukazuje na materiálu české psychologicko-analytické a sebereflexivní prózy 30. a 40. let i předkládaná diplomová práce, proměny českého myšlení o literatuře a specifické fungování literatury a literární vědy v totalitních poměrech poválečného Československa nelze srozumitelně explikovat bez zřetele k širšímu kulturnímu a společenskému kontextu.

Autorka ve své práci prokazuje dobrou orientaci v proměnách literárněkritických a literárněhistorických modelů i fungování literárněvědných institucí v prostředí Československa od 30. let. Je nezbytné ocenit množství textů, které recipovala a s nimiž pracuje. Zvláště v posledních kapitolách jako by si však úplně nevěděla rady s jejich adekvátním zobecněním a formulací závěrů o charakteru recepce zkoumaného období, často se omezuje na pouhé konstatování, že sledovaná díla jsou recipována více nebo naopak méně ve srovnání s léty předcházejícími. Vytknout by se jí opět daly také některé nepřesné či nedůsledné formulace; z hlediska jazykového pak drobné překlipy a chyby v interpunkci. Další výtky, které by bylo možné zmínit, směřovaly by už spíše nad rámec nároků kladených na diplomovou práci.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **v ý b o r n ě**

podpis vedoucího diplomové práce

Čes. Budějovicích 26. srpna 2010
V dne

Stupeň klasifikace:	v ý b o r n ě	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte